

ŠTUDENTSKÁ PRÍLOHA VIVAT

Ročník I.

4. september 2008

číslo 2

Štiavnickí študenti účastníkmi projektu v Slovinsku

Práca s mladými ľuďmi sa v súčasnosti rozbieha, stále sa otvárajú nové možnosti, hlavne v oblasti vzdelávania, avšak trochu inou, neformálnejšou formou.

Európska komisia, Európsky parlament a členské štáty Európskej únie zriadili program Mládež v akcii, ktorý podporuje práve takéto vzdelávanie mládeže a jeho trvanie je vymedzené na obdobie od roku 2007 do roku 2013. Mládež v akcii je grantový

program dotovaný Juventou, štátnou inštitúciou priamo riadenou Ministerstvom školstva SR a jej predmetnou oblasťou je práca s mládežou mimo školy a rodiny a mládežnícka politika na Slovensku a mimo neho.

Vďaka tomuto programu sme sa aj my, banskoštiavnickí študenti Petra Hocková, Anna Surovcová, Neita Pišová, Lukáš Laco, Maroš Lajčiak a Michal Minárik, spolu s Mgr. Beatou Nemcovou ako našou líderkou, mohli zúčastniť medzinárodného stretnutia mládeže v slovinskom meste Ptuj. Názov projektu „A Diary of a Young European“ (Denník mladého Európana) napovedá dosť o hlavnej myšlienke projektu.

V sobotu 19. 7. 2008 prišli všetky participujúce tímy, a to z krajín: Slovensko, Česko, Francúzsko, Nemecko a Slovinsko a samotné zoznámenie prebehlo, ako väčšina úloh a zadaní, formou hry. Nasledujúcich šesť dní sme trávili v sviežom pracovnom štýle – všetky tímy si museli pripraviť prezentácie o školských systémoch, možnostiach ďalšieho štúdia na univerzitách, prezentáciu mesta, tradičné povesti či rozprávky, a podobne. Zaujímavé boli dva večery, keď mal každý tím prezentovať tradičné jedlá a nápoje,

kultúru a históriu. Tak isto večer tanečno-hudobný, ktorý sa niesol v znamení smiechu a „srandičiek“. Hotovú senzáciu vyvolali slovenské kroje, keďže nikto iný tam tradičný odev nemal, a naši chlapci, ktorí predviedli odzembok ako časť programu nášho tímu.

Týždeň nie je veľmi dlhá doba, no stačí na to, aby ste si naši nových kamarátov a priateľov, získali kontakty a prežili množstvo krásnych chvíľ. Nazbierali sme veľa skúseností, dokonca sme sami skúsili napísať taký projekt, ktorého sme boli účastníkmi a niektorí z nás boli hosťami programu v celoslovenskom rádiu či televízii. Čo sa práve tohto projektu týka, pozitívom bolo i to, že sme si mohli

precvičiť našu angličtinu, pracovať na sebe a porovnať svoje vedomosti s ostatnými.

Ako mladí ľudia môžeme byť spokojní, že sa na nás nezabudlo, a že máme stále viac priestoru na sebarealizáciu, a hlavne, podporu zo strany dospelých. Je na nás, ako sa k tomu postavíme a ako využijeme to, čo sa nám ponúka. V každom prípade ďakujeme Miriam Húšťavovej a Slávke Balžankovej, ktoré už cez Informačné Centrum Mladých v Banskej Štiavnici odvedli kus skvelej práce a vďaka ktorým my, študenti, dostávame stále nové možnosti podieľať sa na niečom „veľkom“.

Neita Pišová

Banskú Štiavnicu roztancovali africké rytmy z Nitry

Dňa 12.8.2008 sa konal v priestoroch Amfiteátra pod Novým zámkom koncert bubenického orchestra z Nitry. Sprievodným podujatím koncertu bol drum workshop – škola hry na bubienkoch. Orchester tvorí päť stálych členov. Väčšinou však vystupujú aj so svojimi priateľmi. Potom hrajú už pod názvom Afro Campa and Friends. Štiavničanom sa predviedli v zostave ôsmich hudobníkov. Mohli sme počuť tradičné rytmy západnej Afriky (Senegal, Guinea, Mali) a Latinskej

Ameriky doplnené spevmi. Pri svojej hre využili, latinsko-americké a kubánske nástroje, nástroje západnej Afriky, ale aj súpravu bicích nástrojov. Členovia tohto orchestra vystúpili v tradičných kostýmoch a neopakovateľnú atmosféru ešte umocnili africké tance, ktoré predviedla ženská časť orchestra. Tlieskanie nadšeného publika taktiež pomáhalo hudobníkom. Najväčší potlesk orchester zožal až nakoniec po vyžiadanom prídavku.

Saša Pastorková

Zlatá prilba skončila v rukách domácich

foto R. Haring

Dňa 24.08 2008 sa v Žarnovici ako na jedinom plochodrážnom štadióne na Slovensku konalo každoročné podujatie **Zlatá prilba**. Na **Zlatej prilbe** sa celkovo zúčastnilo 21 pretekárov, z ktorých nakoniec svoju účasť odvolali vlnajší víťaz F.Šitera, M.Carapnesse, S.Tihányi, F.Wallner, M.Duh a druhý domáci pretekár Rastislav Bandzi, ktorý

sa Zlatej prilby nezúčastnil pre zdravotné problémy. Okrem nezúčastnených pretekárov nechýbali mená ako M.Schulz, P.Hlib, M.Gavenda, M.Málek, V.Višváder. Celý pretek prebiehal v bojovnom duchu a za ovácií domáceho publika, najmä však počas rozjzd Vaculíka. V. Višváder, ktorý má tento rok už na konte 20 sezónu,

sa predviedol v exhibičnej jazde spolu s veteránskym pretekármi E. Ďuricom a J. Otrubom. Po úporných bojoch sa finále konalo v zostave Vaculík, Hlib, Gregorič, Málek, Šantej a Gavenda. Po perfektnom štarte M. Gavendovi dýchal na krk M. Vaculík. Celý čas diváci s napätím sledovali, ako sa celá situácia bude vyvíjať. Gavenda statočne odolával neustálym útokom M. Vaculíka. Všetko sa prelomilo až v prvej zatáčke šiesteho kola, keď sa M. Gavendovi pretrhla primárna reťaz. Vaculíkovi šťastie konečne prialo, a tak prilba skončila v rukách domácich. V konečnom poradí teda skončil ako prvý M. Vaculík, na druhom mieste P. Hlib z Poľska, na treťom Maks Gregorič zo Slovinska. Za nimi nasledovali Málek, Šantej a s nešťastím M. Gavenda.

Martina Štefanková

Poznajú nás aj v Piešťanoch?

Počas týždenného pobytu v tomto známom kúpeľnom meste som sa rozhodla zistiť, čo vedia Piešťančania o Banskej Štiavnici. Ale keďže Piešťany navštevuje veľa turistov z mnohých kútov Slovenska a dokonca i zo zahraničia, pri mojom náhodnom výbere som oslovila aj ľudí z okolitých dedín, Oravy, Se-

nice, Hlohovca, Banskej Bystrice, Myjavu, Prešova, Opavy, Ružomberka, Dubnice nad Hronom, Trnavu, Košíc, Modry, Starej Turej, Nitry, Bratislavy, či z Liptovského Mikuláša. Preto som nakoniec mojou anketou zmapovala nielen piešťanskú, ale takmer celoslovenskú informovanosť. Otázka

bola veľmi jednoduchá. Pýtala som sa, čo ľuďom prvé zide na um v spojení s mestom Banská Štiavnica. Niektoré odpovede na túto otázku ma však trochu sklamali. Zistila som, že veľa ľudí Štiavnicu nepozná. A keď aj o nej počuli, myslia si, že tu máme mincovňu a teda, že sa u nás razia mince. Jednoducho, mnohí si nás pletú s Kremnicou.

Moju otázku som položila päťdesiatim ľuďom a tu sú výsledky mojej ankety:

36% opýtaných v spojení s mestom Banská Štiavnica spomenulo bane, baníctvo, štólne, ťažbu zlata a striebra.

16% Banskú Štiavnicu charakterizovalo ako hornatú krajinu s krásnou prírodou, turistikou, Sitnom, mestom postavených v kopcoch.

16% Banskú Štiavnicu nepozná.

10% si spája Banskú Štiavnicu s jazerami, hlavne s Počúvadlom.

8% si myslí, že máme v Štiavnici mincovňu a že sa tu razia mince.

8% si spája Banskú Štiavnicu napríklad s UNESCO, Andrejom Sládkovičom, múzeami, SNP, morovým stĺpom, štiavnickými cintorínmi a iné.

6% si spomenulo na Salamandrové dni a Dni sv. Huberta vo Sv. Antone

Saša Pastorková

foto M. Štefanková

Lov na krokodíla

19.júla 2008 o 14.hod. sa zišli občania slobodného kráľovského mesta Banská Belá na Mamľaspláci, kde sa uskutočnilo otvorenie slávnosti „Krokodíl“, ako po minulé roky už nespočetne veľa ráz. Na miesto sa dostavilo urodzené panstvo na kočoch so sluhami, vodníci, ale aj prosté obyvateľstvo a sedliaci, uvedení ako právoplatní občania Banskej Belej. Po tom, ako starosta a burgermajster oznámili oficiálne spustenie lovu na krokodíla, celé osadenstvo sa presunulo na Halčiansky tajch, kde sa mal nebezpečný plaz nachádzať. Po intenzívnom pátraní a urputnom boji (aj keď sa dost úspešne bránil) sa ho podarilo našim odvážnym lovcem krokodílov nakoniec poraziť a odviecť späť na už spomínaný Mamľasplac, kde boli jeho jednotlivé časti rozdelené tak, aby žiadna nevyšla navnivoč. Popri tom sa mohli občania zabaviť na kolotočoch, v skákacom hrade a iných zábavkách, no najvyťaženejší a najpreplnenejší bol aj tak (ako vždy) miestny šenk. Na tohto „Krokodíla“ pripadlo tento rok 780. výročie prvej písomnej zmienky o obci Banská Belá, a tak sa 18.júla konalo v miestnom kultúrnom dome aj divadelné predstavenie domácich hercov, z dielne Radošinského návného divadla, Jánošík, ktorý bol ocenený dlhým potleskom divákov. Všetko to zavŕšili futbalové zápasy v nedeľu, 20.júla, na futbalovom ihrisku. Krokodíl bol pre bezpečie občanov aj tento rok úspešne chytený, ale kto vie..., čo ak sa niekde vo vlhkých trávnatých častiach Halčianskeho tajchu neskrýva práve znesené biele krokodílie vajce???

Vladimír „Fredí“ Babic

Kvalita, alebo kvantita?

Určite sa už každý z vás stretol s podomovými obchodníkmi, alebo, ako sa oni nazývajú, obchodnými zástupcami a ponúkajú vám „nenútené“ nejaký tovar. Ja som sa s takouto prezentáciou stretla prednedávnom a zostala som dosť zarazená. K mojim príbuzným prišla strojená pani na novom aute značky Hyundai s cieľom „nenútené“ ponúknuť zdravotne vyhovujúce matrace, prikrývky a deky. Rodinka sa s touto ponukou stretla na miestnom jarmoku a s prísľubom deky zadarmo túto prezentáciu prijala. Celá prezentácia bola o tom, že nám pani vysvetlila, aký vplyv majú matrace na chrbticu (popri tom nezabudla skritizovať tie naše), aké choroby nás po rokoch môžu postretnúť. Okrem matracov predviedla deky z ovčej vlny, ktorú sme mali samozrejme prísľúbenú, a deku, ktorá vysáva z izby elektrosmog (za pomoci elektriny a tepla nájde na tele všetky boľavé miesta), a z kto-

rej niektorých skúšajúcich páliło telo ešte ďalšie dve hodiny. Tak sme len sedeli, počúvali a čakali, na koľko by nás táto paráda vyšla. Pani sa dopracovala k cieľu. Celá súprava tj. deka, vankúš, prikrývka a matrac, vyšla na fantasticky atraktívnu cenu 72 000 Sk. No, odolajte takejto ponuke. To však nebolo všetko. S odôvodnením, že pre zdravie treba urobiť všetko, alebo lepšie povedané, zarobiť čo najlepšie, pani uviedla pár nacvičených argumentov, prečo si musíme tieto produkty objednať. „Ja som si kúpila Hyundai za 900 000 Sk, cena hovorí o kvalite, ja mám doma tiež všetky tieto produkty a som spokojná, zdá sa vám to veľa, pretože je to len na spanie, a keby ste si denne odložili 50 Sk, ktoré minimálne denne miniete, za rok máte jeden matrac, je to investícia na celý život (záruka na matrac bola 15 rokov)!“ S pohárom ľadu dokazovala, ako sa deka prispôbuje teplote tela a môjho priateľa

(perfektná figurína), okrem toho, že sa ho snažila ohúriť výstrihom, presvedčala ako sa matrac dokáže prispôbiť telu. Nakoniec sa pani po hodinovom neodbytnom jednaní dopracovala ku konečnej sume 23 000 za súpravu, po predchádzajúcej zľave 44 000 Sk. Pre rodinku s priemerným platom nie sú takéto ceny určite problém. Veď dnes môže hocikto a hocikedy vyhodiť pár tisíc len tak do vzduchu. Na zbavenie sa tejto nanajvyš príjemne neodbytnej panej nepomohli ani výhovorky typu „rozmyšľme si to a dáme vám vedieť“, keďže táto jedinečná ponuka platila len po objednávke hneď na mieste po prezentácii. Pani odišla bez zárobku, rodinka bez deky a obložené chlebíčky nám zostali na večeru. A potom nepovedzte si, čo človek nedokáže urobiť pre peniaze. Napríklad také rýchle zníženie ceny z 72 000 Sk na 23 000 Sk. A kde zrazu zmizlo 49 000 Sk?

Martina Štefanková

Smola a hrušky

V piatok dňa 13.6.2008 v našom meste koncertovala hudobná skupina Smola a hrušky. Možno si spomínate, možno nie. Ja to vidím, akoby to bolo včera. No musím sa pozastaviť nad účasťou divákov. Keby som napísala, že ich na začiatok koncertu prišlo viac ako dvadsať, klamala by som.

Predkapelou bola, hoci mladá, skupina Fruti tuti zo Spišskej Novej Vsi, ktorá hrala svoje i prevzaté skladby, no dokázala rozprúdiť krv v žilách prítomným. Veď to boli traja mladí, šikovní a navyše sympatickí mládenci.

Hlavní aktéri podujatia – Smola a hrušky sa ukázali v tom najlepšom svetle. Výborne hrali známe aj menej známe pesničky, zabávali a komunikovali s publikom, ktoré si vytlieskalo prídavky a pesničku na želanie.

Ostáva pre mňa záhadou, prečo sa Štiavničania, či mladí alebo starší, nezúčastňujú na takýchto a podobných podujatiach. Možno považovali piatok trinásteho v spojení s prvým slovom v názve kapely (smola) za zlé znamenie, alebo je pre nich nešťastím ísť do mesta, keď je pre nich pripravená nejaká kultúrna akcia?

Janka Szendreiová

Štúdium v Hodruši Hámroch

foto: Saša v plnom nasadení

Po ukončení štúdia majú študenti možnosť uplatniť sa v zlatníckych firmách, u umeleckých kováčov, ako reštaurátori kovu i v strojárskych závodoch. Pokračovaním na Súkromnej strednej umeleckej škole, škola ponúka tri študijné odbory s ukončenou maturitou, a to: propagačná grafika, propagačné výtvarníctvo, výtvarné spracovanie kovov a drahých kameňov. Uplatnenie nachádzajú v oblasti reklamy, v propagačných oddeleniach firiem a inštitúcií.

Súkromné stredné umelecké školy sú držiteľom certifikátu IES s prideleným ratingom B. Škola je materiálne a technicky dobre zabezpečená. Škola má vlastný internát, školskú jedáleň, zriadené je športové stredisko vo futbale, telocvičňa, nová posilňovňa, k dispozícii je taktiež kúpalisko a tenisové kurty.

Po ukončení štúdia na týchto školách má študent potenciál pokračovať na štúdiu na vysokej škole. Štúdium na Súkromných stredných umeleckých školách je **bezplatné a školné sa nevyberá!** Viac info na www.ssouhh.sk

Súkromné stredné umelecké školy v Hodruši Hámroch ponúkajú študentom kvalitný študijný program v umelecko-remeselnom spracovaní kovov. V tomto zameraní

ponúkajú tri študijné odbory, a to: pasiareske práce, rytecké práce, kovácke a zámočnícke práce. učebné odbory: zlatník a klenotník, rytec kovov, nástrojár.

SKApela

Mestský študentský parlament Banská Štiavnica (ďalej MŠP BŠ) pripravil (nielen) pre študentov rozlúčku so školským rokom 2007/2008 naozaj vo veľkom. Dňa 30. júna zorganizoval v Čajovni koncert veselej skupiny SKApela z Vyhieň. Program začal niečo po pol deviatej a trval, kým chlapi neminuli skladby zo svojho repertoára. O tom, že sa doslova dav bavil, svedčila skutočnosť, že nejednu skladbu museli hudobníci zahrať viac ako jedenkrát. Ďakujeme SKApele za skvelý hudobný zážitok a dúfame, že to nebola posledná spolupráca s MŠP BŠ.

Študenti sa majú na čo tešiť aj v budúcom školskom roku 2008/2009. Mozgy MŠP už pracujú na ďalších akciách.

Janka Szendreiová

Veterány - Youngtimer Classics 2008

Cieľom klubu Youngtimer je zachrániť vozidlá, ktoré boli vyrobené v rokoch 1950 – 1979. Tento rok sa konal už po piatykrát zraz mladých veteránov a niekoľko jedinečných modelov mohla obdivovať aj B. Štiavnica. Veteráni mali zraz v piatok 25.07.2008 v Bratislave na Zlatých Pieskoch pred TESCO a spoločne prešli v kolóne cez Trnavu, Nitru, Levice a s niekoľkými krátkymi prestávkami až na chatu Lodiár pri Počúvadlianskom jazere. V sobotu

26.7.2008 bol od 13:00 hod. oficiálny program na Námestí sv. Trojice. Počas neho si prišli na svoje všetci automobiloví nadšenci. Okrem modelov automobilov mohli obdivovať aj samotných vodičov v nápaditých dobových kostýmoch. Štart dezorientačnej jazdy po okolí B. Štiavnice sa konal v podvečer z Námestia sv. Trojice a končil v areáli chaty LODIAR. B. Štiavnica vo svojom historickom centre rada privíta veteránov aj budúci rok. **Saša Pastorková**

Starý zámok navštívil maestro Moliére

Už po štvrtýkrát sa 9.8.2008 otvorili brány Starého zámku v nočných hodinách, aby umožnili milovníkom humoru a divadelných hier prežiť noc s Moliérom. Takmer 200 ľudí si nenechalo ujsť herecké výkony štiavnických ochotníckych hercov a herečiek, ale aj šermiarske kúsky skupiny Bojník z Bojníc. Prvých návštevníkov, ktorí využili vstup o pol deviatej, si prevzala hradná slúžka a v momente sa ocitli v 16.

storočí. Previedla ich po rôznych častiach hradu.

Pri prvom stanovišti ich čakal slávny Jean-Baptiste Poquelin, inak volaný Moliére. Privítal priaznivcov divadla a pozval ich do svojho príbytku. Tam sa odohrával príbeh *Zdravého nemocného*. Hercom poďakovali potleskom a prešli ďalej, kde sa stretli s pôvabnou Mary a pokrytcom *Tartuffe*-om. Opäť nasledoval potlesk a potom prešli na miesto, kde žil zá-

letník *Don Juan*. Práve táto hra bola obohatená dramatickou vsuvkou, ktorú predviedli šermiari z Bojníc. Ani tu herci neboli ukrátení o dlhý potlesk. Nakoniec sa diváci pobrali pozrieť si príbeh *lakomca* Harpagona. V hre si zahrál aj primátor mesta Banská Štiavnica. Táto posledná hra zožala najväčší úspech.

Všetky hry sprevádzal častý smiech publika, ktorý potešil nejednu hereckú dušu. Herci im na odplatu

darovali príjemný zážitok a taktiež nejaké to ponaučenie, ktoré z hry vyplývalo. V každom prípade to bol príjemne strávený večer a tí, ktorí ešte nezažili Moliérove hry v podaní štiavničianov a šermiarov z Bojníc, nech nezúfajú, ale nech si už teraz rezervujú lístky na ďalší termín (23.8.2008, 6.9.2008), totiž ešte dvakrát navštívi maestro Moliére Starý zámok.

Janka Vicianová

Deň otvorených dverí v pivovare Steiger

Pivo, hudba a zábava pritiahli do STEIGRA rekordných 3500 ľudí. Návštevnícky rekord 3500 ľudí zaznamenali v sobotu 2.augusta v pivovare STEIGER vo Vyhniach na piatom ročníku „Dňa otvorených dverí“. Chladené pivo zdarma v horúcom počasí, prehliadka pivovaru, občerstvenie, tombola a v neposlednom rade aj spevácke hviezdy na čele so skupinou Vidiek, pritiahli do Vyhni opäť viac návštevníkov, než pred rokom keď ich tu bolo 3300. Od 10-tej hodiny až do večera zabávali návštevníkov speváci Robo Šimko, Petra Kepeňová, Ivka Kováčová a hlavne skupiny Vidiek a Tristana. Program moderoval Pindo. Kým si dospeli dopriavali lahodné čapované „živé“ pivo, o najmenších sa starali v detskom kútiku. Informoval o tom manažér marketingu pivovaru STEIGER

Emil Mihálik.

„Za prekonanie rekordu vďačíme skvelému počasiu, ale ešte viac priaznivcom pivovaru STEIGER, ktorí k nám merali cestu napríklad až z Prievidze, Banskej Bystrice, Nitry, či Levíc. Prekvapilo nás množstvo účastníkov, ktorí tu boli aj vlani a práve pre vynikajúcu atmosféru tohto podujatia sa vrátili aj tohto roku. Pozvanie prijali aj primátori okolitých miest.

Milovníci piva si nenechali ujsť príležitosť vidieť tajomstvá varenia piva v našom pivovare, ktoré tu položili mnisi ešte v roku 1473. Sme hrdí na to, že patríme k posledným pivovarom, ktoré ešte varia pivo klasickým spôsobom - s výnimočným tradičným dvojstupňovým ležaním. Pivá značky STEIGER sú prírodnými produktami, uvarými z čistej pramenitej vody štiavnických hôr, kvalitného pivovarnického sladu

a najlepšieho chmeľu zo žateckej oblasti. Návštevníci v sprievode lektorov na vlastné oči videli najmodernejšie nerezové a sklenené zariadenia, zaručujúce kvalitu a hygienu. A zároveň si vlastnými chuťovými bunkami overili, že klasicky uvarené a dobre uležané pivo chutí vynikajúco“, zdôraznil E.Mihálik.

Návštevníci si dávali čapovať pivo na ochutnanie priamo z ležiackeho tanku. Na rozdiel od krčiem dostali nepasterizované „živé“ pivo, ktoré je plné výživných, zdraviu prospešných látok, aké sa inak pre predĺženie životnosti odstraňujú filtráciou.

STEIGER už v tomto roku navštívilo vyše 60 exkurzných skupín, čo je viac ako 700 návštevníkov. Návštevníci totiž môžu za symbolický poplatok využiť

skupinovú exkurziu aj mimo Dni otvorených dverí. v súčasnosti sa tu varí 6 druhov fľaškového piva, 2 druhy v plechovkách a 5 druhov sudového piva. Práve malé pivovary, s ich neopakovateľnou atmosférou, akým je aj STEIGER, sú najatraktívnejšie pre oko i chuťové pohárikové návštevníkov. Pivovar STEIGER má nezameniteľnú atmosféru. Je najstarším slovenským pivovarom s tradíciou varenia od roku 1473 a najväčším z posledných štyroch malých slovenských pivovarov. Pivo sa v ňom varí klasickým postupom otvoreného a dlhodobého kvasenia, aké sa už v iných pivovarochoch nepoužíva. Nejde pritom o zastaranú technológiu, práve naopak - takto sa varí a hlavne tak má „ležať“ pivo, ktorého dozrievanie sa neurýchľuje žiadnymi trikmi, ktoré by ho obrali o kvalitu.